

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200935
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715200935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Janky Boroškovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti G., O., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov matky E.. E. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, J. a otca O. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. 9, C. A., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/27/2015-1344 zo dňa 09.04.2018 a opravnému uzneseniu č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/27/2015-1344 zo dňa 09.04.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018 potvrdzuje.
- II. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018 potvrdzuje.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 09. 04. 2018 otca O. G., nar. XX.XX.XXXX zaviazal prispievať na výživu maloletých detí G., O., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX sumou 50,- eur mesačne na každé dieťa zvlášť, t.j. spolu 100,- eur mesačne, počnúc dňom 01.03.2014 do 12.12.2016, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I.). Nedoplatok na výživnom za obdobie od marca 2014 do 12.12.2016 vo výške 784,72 eur na každé dieťa zvlášť, t.j. spolu 1.569,44 eur, súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v 100,- eur mesačných splátkach na každé dieťa zvlášť, spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky (výrok II.). V prevyšujúcej časti súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok III.) a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že aj keď rodičia boli manželia, nežili v spoločnej domácnosti. Starostlivosť deťom zabezpečovala výlučne matka. Keďže v priebehu pojednávania matka netrvala na zverení detí do svojej osobnej starostlivosti, ktoré sú už zverené do osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie v zmysle § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“) v tejto časti konanie zastavil, s čím súhlasil aj kolízny opatrovník, nakoľko maloleté deti boli už právoplatným rozsudkom o rozvode zverené do osobnej starostlivosti matke. Keďže súd prvej inštancie mal preukázané, že otec si za obdobie ako žiadala matka určiť výživné, t.j. od 01.03.2014 do 12.12.2016 neplnil v dostatočnej miere svoju vyživovaciu povinnosť, nakoľko podľa vykonaných platieb, ktoré

predložila matka, súd prvej inštancie zistil, že otec za obdobie marec 2014 až december 2014 uhrádzal výživné po 30,- eur mesačne na každé dieťa zvlášť, čím uhradil 300,- eur výživné, za rok 2015 uhradil celkovo 360,- eur na dieťa, čo je po 30,- eur mesačne, za rok 2016 uhradil len 285,28 eur na dieťa, pričom pri požadovanom výživnom dlhuje za rok 2014 výživné vo výške 200,- eur na dieťa, za rok 2015 240,- eur na dieťa a za rok 2016 314,72 eur na dieťa, čo je celková výška na dieťa 754,72 eur. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na zárobkové možnosti a schopnosti obidvoch rodičov mal za to, že požadované výživné zo strany matky vo výške 50,- eur bol otec schopný platiť na každé dieťa zvlášť, aj keď podľa daňového priznania dosahoval príjem v priemere vyše 300,- eur a tiež poberal nemocenské dávky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že bolo v jeho možnostiach a schopnostiach takéto výživné uhrádzať s prihliadnutím aj na odôvodnené potreby maloletých detí, pričom ani v rámci tohto konania žiadnym spôsobom nepreukázal svoje nevyhnutné náklady. Pokiaľ matka žiadala zvýšiť výživné od septembra 2014 na sumu po 60 eur na dieťa, súd prvej inštancie na toto neprihliadol vzhľadom na jej príjem, ako aj k tomu, že matke nič nebránilo v čase podania návrhu na úpravu práv a povinností požadovať vyššie výživné s prihliadnutím na náklady spojené s výživou maloletých detí ako aj s mimoškolskou činnosťou, ktoré boli aj v čase podania návrhu na rozvod najmä u Ivana, kde výživné požadovala po rozvode vo výške po 100 eur. Súd prvej inštancie nebral do úvahy všetky vyčíslené náklady na maloleté deti, ktoré nebolo potrebné vynaložiť jednak s výživou detí, ako aj s ich aktivitami. Súd prvej inštancie v zmysle § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) povolil otcovi vyčíslený nedoplatok vo výške 754,72 eur na každé dieťa zvlášť, splácať v 100,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pričom pokiaľ bude v jeho možnostiach a schopnostiach, môže toto zameškané výživné uhrádzať vyššími splátkami, prípadne jednorázovo.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Opravným uznesením č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018 súd prvej inštancie opravil v odvolaní napadnutom rozsudku druhý odsek, ktorý má správne znieť: „Nedoplatok na výživnom za obdobie od marca 2014 do 12.12.2016 vo výške 754,72 eur na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 1.509,44 eur, súd povoľuje otcovi splácať v 100,- eur mesačných splátkach na každé dieťa zvlášť, spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky.“ V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že vo výroku napadnutého rozsudku nedopatrením uviedol nesprávnu sumu nedoplatku na výživnom za obdobie od marca 2014 do 12.12.2016 vo výške 784,72 eur, na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 1.569,44 eur pričom správne má byť uvedená suma 754,72 eur a suma 1.509,44 eur, čo korešponduje s odôvodnením rozsudku v odseku 36. Vzhľadom na chybu v počítaní, bola podľa § 224 CSP vykonaná oprava.

5. Proti rozsudku a aj opravnému uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. Odvolanie podal v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) a písm. f) CSP a žiadal, aby odvolací súd predmetný rozsudok v celom rozsahu zrušil. Poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Zvolen je v predmetnej veci miestne nepríslušný. Ďalej nesúhlasil s vyčíslením nedoplatku na výživnom. Podľa neho je nesprávne uvedené obdobie od 01.03.2014 až do 12.12.2016, nakoľko v decembri 2016 už platil výživné v zmysle rozsudku „rozvodového súdu“. Súčasne uviedol, že nie je pravda, že v rámci konania žiadnym spôsobom nepreukázal svoje nevyhnutné náklady, nakoľko o preukázanie týchto nákladov nikdy nebol požiadany. Na záver otec konštatoval, matka nemá morálne právo žiadať ani 1 cent, okrem zákonného výživného ktoré už dostala. Ak si vedome a účelovo vedela „ukradnúť“ deti, tak potom aj s vedomím, že ich dokáže vyfinancovať.

6. Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca vyjadrila, pričom poukázala na skutočnosť, že na základe zistenia, že deti s ňou žijú na O. preniesol Okresný súd Bratislava III príslušnosť na Okresný súd Zvolen, čo neskôr potvrdil aj Krajský súd Bratislava. Ďalej uviedla, že výšku sumy spätného výživného považuje za minimálnu. Je podľa nej nesporné, že náklady na deti boli vyššie a suma, ktorou prispieval otec detí, nepokrývala potreby detí. Na záver navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadril aj kolízny opatrovník, pričom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava tak písomných, ako aj ústnych vyjadrení poskytnutých súdu.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 387 ods.1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Matka maloletých detí podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava III zo dňa 13.03.2014 žiadala maloleté deti na čas do rozvodu zveriť do jej osobnej starostlivosti a otca zaviazat' platením výživného vo výške 50,- eur mesačne na každé dieťa zvlášť s odôvodnením, že zároveň v tom čase prebiehalo na príslušnom súde OS Pezinok pod sp. zn. 12P/17/2013 konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje.

14. Námietky otca uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodené práve z dôvodov, že okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Otec vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe okresného súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na námietky otca uvedené v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

16. Pokiaľ sa otec maloletých detí s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP odvoláva, že Okresný súd Zvolen je miestne nepríslušný, k tomu odvolací súd uvádza, že o príslušnosti bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/107/2014-225 zo dňa 02.10.2014, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/572/2014-392 zo dňa 17.12.2014. Na základe uvedeného je otázka príslušnosti právoplatne vyriešená a odvolací súd sa ňou už nezaoberal.

17. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

18. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa § 65 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti, alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

20. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. Ustanovenie § 76 vyjadruje spotrebný charakter výživného. Možno ho vidieť v potrebe priebežného uhrádzania priebežne vznikajúcich výdavkov. Vyplýva z podstaty výživného ako inštitútu, ktorý má zabezpečovať odôvodnené životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ktoré sa spravidla v rôznej periodicite opakujú. Z tohto dôvodu sa výživné platí v opakujúcich sa dávkach. Jednorazová úhrada výživného sa nezhoduje s uvedeným charakterom výživného. To však neznamená, že výnimočne vznikajúce potreby nemožno považovať za súčasť výživného. Určitú formu ochrany oprávneného predstavuje aj kogentná úprava splatnosti výživného mesiac vopred. Tým je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu.

22. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní poukázal na skutočnosť, že v decembri 2016 už platil výživné v zmysle rozsudku „rozvodového“ súdu a teda mal za rok 2016 uhradiť sumu 550 Eur (11 x 50 = 550 Eur) odvolací súd uvádza, že výživné, ktoré platil v mesiaci december 2016 nebolo výživné za mesiac december 2016 ale už za január 2017, nakoľko s poukazom na ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine je výživné splatné mesiac dopredu.

23. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu Pezinok 12P/17/2013-1931 zo dňa 7.11.2016, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol, maloleté deti na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platením výživného sumou 140,- eur na O. a 120,- eur na I., počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. Krajský súd v Bratislave rozsudkom 11CoP/102/2017-2333 zo dňa 04.07.2017 rozsudok súdu prvej inštancie v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi zmenil tak, že otec má právo sa stretávať s deťmi každý prvý piatok v kalendárnom mesiaci od 14.30 do 17.30 h. za prítomnosti matky v mieste jej bydliska. Vo zvyšku rozsudok potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2017, vykonateľnosť v časti výživného dňa 12.12.2016.

24. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že výživné vo výške 50 eur na každé dieťa zvlášť, t.j., spolu 100,- eur mesačne, počnúc dňom 01.03.201 do 12.12.2016 je v možnostiach a schopnostiach otca maloletých detí s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí.

25. Nemožno sa stotožniť s tvrdením otca maloletých detí, že matka maloletých detí má právo na platenie výživného pre maloleté deti na čas do rozvodu len vo výške aká je minimálne určená zákonom. Aj na čas do rozvodu manželstva je každý rodič povinný prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Otec maloletých detí navyše v konaní pred Okresným súdom Pezinok vedenom pod sp. zn. 12P/17/2013 sám navrhol stanovenie výšky výživného po 50 Eur na každé dieťa.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd vec správne právne posúdil pri riadnom zistení skutkového stavu, jeho rozhodnutie je vecne správne, a preto odvolací súd odvolaním napadnutý súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

27. Odvolací súd taktiež potvrdil ako vecne správne aj uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018, ktorým súd prvej inštancie opravil zrejmu nesprávnosť v písaní, ktoré otec maloletých detí napadol totožným odvolaním smerujúcim proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/27/2015-1344 zo dňa 09.04.2018.

28. Opravným uznesením č.k. 5P/27/2015-1358 zo dňa 03.05.2018 súd prvej inštancie opravil v odvolaním napadnutom rozsudku druhý odsek, ktorý má správne znieť: „Nedoplatok na výživnom za obdobie od marca 2014 do 12.12.2016 vo výške 754,72 eur na každé dieťa zvlášť, t. j. spolu 1.509,44 eur, súd povoľuje otcovi splácať v 100,- eur mesačných splátkach na každé dieťa zvlášť, spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej splátky.“ Z odôvodnenia predmetného rozsudku konkrétne z bodu č. 36 vyplýva, že v opravovanom výroku predmetného rozsudku mala byť správne uvedená suma 754,72 eur a suma 1.509,44 eur. Bolo teda namieste, aby prvostupňový súd postupom podľa § 224 CSP túto chybu v písaní opravil.

29. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 57 CMP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Návrh na prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný, preto odvolací súd v súlade s § 57 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

30. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).